

Vor Herre kom til Jordans flod

I.P.E. Hartmann

red. JEF efter klaversatsen

1. Vor Her - re kom til Jor - dans flod, den yd - my - ge og mil - de, og af sankt Hans sig dø - be lod, der
2. Guds e - gen son i stø - vets bånd ved Jor - da var at sku - e, der sig ned - lod den Hel - lig - ånd alt
3. Vor Her - re sag - de til de tolv, hans vis - se bud her - ne - de: Går ud, går trindt på jor - dens bold, for -
4. Ja, sa - lig - he - dens sto - re håb, som vin - de kan og va - re, han bun - det har til tro og dåb med

nø - dig kun det vil - le. Vor Her - res dåb i Jor - dans flod, den skul - le dog be - teg - - ne den
som Gud Fa - ders Du - e, Så, skønt kun vand og støv vi se, vi læ - re skal med glæ - de, de
tab - te at op - le - de; og dø - ber i tre - fol - digit navn dem med min Fa - ders stem - me, og
vis - se ord og kla - re: Kun født på - ny af vand og ånd Gud Fa - der vi be - ha - ge, men

dåb, som på vor vân - de bod nu rå - der al - le - veg - ne: i då - ben vi gen - - fo - - des!
him - mel - ske per - so - ner tre i Ån - den er til - ste - de, vil hos os bo og byg - - ge.
læ - rer dem i kær - lig favn mit vid - nes - byrd at gem - me! Jeg føl - ger med til en - - den.
når vor sjæl er i Guds hånd, vi dø - den ej kan sma - ge, thi Him - me - rig vi ar - - ve.

Grundtvig